

Disputatio juridica inauguralis de nuptiis

<https://hdl.handle.net/1874/345192>

DISPUTATIO JURIDICA
INAUGURALIS,
DE
NUPTIIS.
QUAM

SUB AUSPICIO SUMMI NUMINIS

Auctoritate Magnifici D. Rectoris,

JACOBI VALLAN,

M. D. Praxeos & Institut. Medicinæ Professoris Ordinarii,

NEC NON

Amplissimi Senatûs Academici consensu, Nobilissimæque

Facultatis JURIDICÆ Decreto,

PRO GRADU DOCTORATUS.

Summisque in UTROQUE JURE Honoribus & Privilegiis

ritè ac legitimè consequendis,

Eruditorum examini subjicit

JOAN TEDINGH VAN BERCKHOUT, Monachod. Bat.

Ad diem 21. Novemb. horâ locoque solitis.

TRAJECTI ad RHENUM,

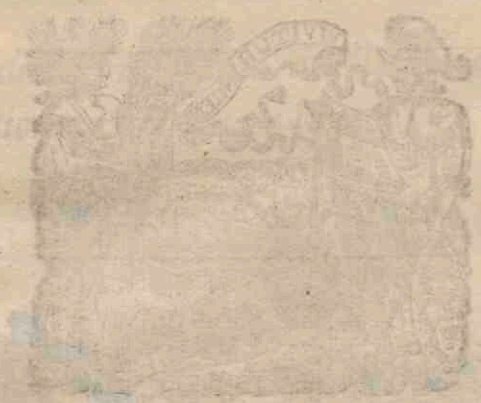
Ex Officina FRANCISCI HALMA, Academiæ
Typographi, clō lōc xci.

DISPUTATIO JURIDICA
IN ANNO 1713

IN URBE

JACOBI VALLAN

M. D. Prætoris Juris Medicis Professor Ordinarius
NEON
PRO GRADU DOCTORATUS
JOAN TEBINGH VAN BARKHOUT, Moeschel-Bat.

TRAJECTI A. M. D. C. C. X. I.
in Officina FRANCISCI HALMA, Academiæ
Typographi, cl. lxx.

Nobilissimis Amplissimisque VIRIS
ac Dominis,

D. GERBRANDO TEDINGH
van BERCKHOUT,

J. U. D. Reipub. Monachodamensis Senatori, at-
que Exconsuli, in Collegio Architalaffico Boreali
Deputato, ejusdemque civitatis tributorum Exactori,
nec non in confessu Collegii Indiae Occidentalis
Noorthollandiae Assessori, Patri suo omni honore, at-
que amore prosequendo.

D. JOANNI TEDINGH
van BERCKHOUT,

Olim in Collegio Consiliariorum deputatorum ab Or-
dinibus Hollandiae Westfrisiaeque Deputato, nunc au-
tem Domaniorum agri Voornani Quaestori Generali,
nec non Reipub. Brielaë Senatori atque Exconsuli, Pa-
tri suo omni obsequio in æternum colendo.

D. JOANNI TEDINGH
van BERCKHOUT,

J. U. D. Sacri Imperii Romani Equiti Banneret,
Domino de Sleydrecht, Prætori, atque Reipub. Mo-
nachodamensis Consuli, ejusdemque Reipub. in Col-
legio Ordinum Hollandiae Deputato, Baillivo, Ag-
gerumque Waterlandiae Catwoudæ, Jusulæque Marc-
kensis Præfecto &c. Cognato suo plurimum vene-
rando.

D. JO.

D. JOHANNI van MUYDEN,
J. U. D. Et Jurisprud. Profefiori Celeberrimo, Pro-
motori venerando.

NEC NON

Sagaciffimo experientiffimoque VIRO
ac Domino,

D. ANDREÆ FEITH,
J. U. D. Accademix Gelro Zutphanicæ, quæ
eft Hardervici, Secretario, ac ftudiorum fuorum
Promotori indefeffo.

*Hanc Difputationem inaugu-
ralem. D. D. D.*

D. JO. JOAN TEDINGH van BERCKHOUT.

DISPUTATIO JURIDICA
INAUGURALIS.

DE

N U P T I I S.

T H E S I S. I.

Uia sponsalia honestatis causa Nuptias præcedere solent, non indigne Nuptiarum tractatum à sponsalibus auspicior. Dicta itaque sunt sponsalia à spondendo; nam moris fuit veteribus stipulari & spondere sibi uxores futuras *l. 2. ff. de spons.* Unde sponsi sponsæque appellatio nata est *l. 3. eod.* Definiuntur quod sunt mentio ac repromissio futurarum Nuptiarum *l. 1. eod.*

I I.

Ait JurisConsultus *futurarum nuptiarum*, quia unum tantum genus est sponsaliorum, mutua sc. repromissio de futuris nuptiis, quamvis Canones duo genera constituent, unum eorum, quæ de futuro appellant, alterum eorum, quæ de præsentis. Hanc tamen distinctionem Auctores juris nostri non agnoscunt, quibus sponsalia de præsentis sunt ipsum matrimonium jam mutuo consensu contractum *l. 30. ff. de R. I.* quam materiam tractare decrevi.

I I I.

Nuptiæ igitur sive matrimonium pro uno ac eodem fere
A 3 usurpan-

usurpantur, sæpe tamen per Nuptias intelligimus festivitatem & celebritatem nuptialis diei. *l. 66. ff. de don. int. vir. & uxor. l. 24. C. de Nupt.*

I V.

Dictæ sunt Nuptiæ à nubendo; quia novæ nuptæ pudoris gratia caput flammæ obnubere & velare solebant; significantes verecundiam in Nuptiis præire debere, Hinc *Cicero* pro *Cluentio* ait. Nuptias plenas dignitatis, plenas concordiæ ac pudoris. Hinc etiam nubere proprie de mulieribus dicitur. Matrimonium à matris nomine dictum est; ex eo quod fœmina ob id potissimum nubere debet, ut mater fiat.

V.

Definiuntur Nuptiæ sive matrimonium viri & mulieris conjunctio, individuum vitæ consuetudinem continens §. 1. *Instit. de patr. potest*: dicitur *viri & mulieris*: nam duorum ejusdem sexus conjunctio detestanda est, & lege Dei, Naturæ, ac legibus omnium gentium damnata, utiturque singulari numero ad excludendam polygamiam simultaneam.

V I.

Per *Conjunctionem*, non tam corporum commixtionem, quam animorum & voluntatum copulationem intellige; nam ad vinculum matrimonii præter consensum nihil desideratur: juxta tritum illud. Nuptias non concubitus, sed consensus facit *l. 32 §. 12. ff. de don. int. vir. & uxor. l. 30. de R. I.* Unde intelligimus, quid judicandum de illorum sententia; qui solennem illam deductionem in domum mariti;

riti, aut nuptiarum festivitatem de substantia matrimonii esse volunt, quod affirmare per quam absurdum est.

VII.

Additur porro *individuum vitæ consuetudinem continens*. Hisce verbis rerum omnium ac corporum utriusque conjugis communicatio indicatur: usus enim omnium rerum debet esse promiscuus; unde à Modestino in *l. 1. de Ritu nupt. Consortium omnis vitæ, divini ac humani juris communicatio* dicitur, quæ conjunctio semper perpetua ac individua; tum quod dividi non potest: quod enim Deus conjunxit, homo ne separet *Matth. 19.* tum quod eo animo ac voto nuptiæ incuntur, ut nunquam dissolvantur.

VIII.

Ut Nuptiæ legitimæ ac justæ dicantur, hæc tria requiruntur Civitas, ætas, ac consensu, quibus & quartum hodie addi potest ex jure harum regionum ac pia consuetudine; puta solennis illa post trinam promulgationem in Ecclesiâ nuptiarum benedictio.

IX.

Primum itaque quod requiritur est Civitas: contra- hentes enim debent esse Cives *Romani*, homines liberi, unde servi non matrimonium, sed contubernium contrahere di- cuntur *l. 3. C. de incest. & inut. nupt.* nam quod ad jus Civile attinet, servi pro nullis habentur *l. 32. ff. de R. I.* Hinc servo- rum conjuges dicuntur contubernaes *l. 12. §. 33. ff. de instr. vel instrument. legat.* Ex eo quoque est, quod cum depor- tatis & peregrinis connubium non est, quia non sunt Cives *Romani.*

X.

Alterum requisitum est ætas, nimirum, ut contrahentes sint puberes. Mares incipiunt pubescere post annum 14. fœminæ vero biennio maturius, nempe post annum 12 impletum *l. 4. ff. b. tit.* illa enim ætate mares ut plurimum fiunt puberes, & fœminæ viri potentes seu nubiles *l. ult. C. quand. Tut. vel Cur. esse desinit.* Canones vero pubertatem non ex annorum numero, sed ex corporis habitu, generandique potentia æstimant *Cap. puberes §. fin. de despons. impub.* propterea, quod compertum fuit, non solum fœminas ante præscriptum tempus peperisse, verum etiam mares ante annum 14. liberos genuisse. In sponsalibus ætas definita non est; quapropter & à primordio ætatis sponsalia effici possunt, modo utraque persona sit infante major. *l. 41. ff. de sponsal.*

X I.

Ultimum requisitum, quod est de substantia & veluti causa efficiens matrimonii, est consensus, tum contrahentium; ne inter invito nuptiæ incantur; ideoque liber hic consensus esse debet. *l. 21. ff. b. tit.* & omnis metus ac coactionis expers: tum parentum, seu eorum quorum in potestate sunt *l. 2. b. tit.* nam hoc fieri debere (Justineanus inquit) Civilis & naturalis ratio suadet. Naturalis ratio consistit in reverentia ac honore, jure naturæ parentibus à liberis debito. Civilis posita est in patria potestate, tum quoque ne parentibus invito suus heres agnascatur. *l. 12. §. 3. ff. de Capt. ac post. lim. revers.*

XII.

Et hic iustus seu consensus ita est necessarius, ut & præcedere debeat. *pr. inst. de nupt.* neque nuptiæ sine patris consensu in ita ratihabitione ejus retro legitimæ fiant; quia ratihabitione in iis tantum locum habet, quæ aliquo modo subsistunt ac pendent, non quæ statim ipso jure nulla sunt; sed ex eo demum tempore iustæ intelliguntur; ex quo eas ratas habuit parens. *l. 65. §. 1. b. tit. l. 6. C. eod.*

XIII.

Unde si filius sine consensu patris nuptias contraxerit, nec vir, nec uxor, nec matrimonium, nec dos intelligitur, sed ii, qui ex eo coitu nascuntur, pro spuris habentur. *§. pen. inst. de nupt.* Si tamen, oblata liberis honesta conditione, pater sine causa nolit concedere matrimonium, vel dotem dare; per Magistratum cogi potest in matrimonium collocare & dotare. *l. 19. ff. b. tit.*

XIV.

Sed non refert, utrum consensus parentum sit expressus, an vero tacitus; nam qui non contradicit, consentire videtur. *l. 7. §. 1. de spons. l. 5. C. de Nupt.*

XV.

Hæc si intervenerint, Nuptiæ iustæ ac legitimæ esse censentur, dummodo inter eas personas contractæ sint; inter quas nuptiæ consistere possunt; nam prohibentur quædam personæ vel natura, vel legibus. Natura prohibentur

B

vel

vel ob defectum mentis, quales sunt furiosi. *l. 8. ff. de de spons.* vel ob corporis vitium, ut castrati.

X V I.

Legibus prohibentur, quibus propinquitas cognationis, vel affinitatis impedimento est. Est autem necessitudo orta ex proximitate sanguinis inter eos, qui ex communi quodam stipite descendunt. In linea recta cognationis prohibita sunt nuptiae inter adscendentes ac descendentes h. e. inter parentes ac liberos, & quidem in infinitum. *l. 53. §. fin. ff. de ritu nuptiarum.* Nec refert utrum per naturam, an per adoptionem tales invicem sibi facti sint; & hoc adeo, ut dissoluta adoptione nihilominus idem juris maneat; quia in nuptiis etiam pudoris & reverentiae ratio habetur. *l. 14. §. 2. ff. h. tit.* Patris enim persona tam sancta ac reverenda liberis esse; ut ad impediendas nuptias sufficiat, aliquando patrem fuisse. In linea transversa aequali uno tantum gradu interdictio determinata est, ut inter fratres & sorores; & has etiam nuptias à Deo interdictas non uno loco reperimus *levit. 18. §. 9. §. 20. Deut. 17. vers. 10.* Ex quibus evincitur, prohibitionem hanc esse moralem, naturalemque causam prohibitionis continere. In linea transversa inaequali, inter eas personas, quae sibi invicem parentum liberorumve loco sunt, ut inter fratres & sororis liberos &c.

X V I I.

Affinitas est necessitudo ex nuptiis contracta inter conjugem, & alterius conjugis cognatos; nam utriusque conjugis cognati inter se affines non sunt: affinitatis proprie nulli dantur gradus; quia affinis ab affine non generatur. *l. 4. §. 1.*

§. 1. ff. de grad. affin. nil tamen impedit, quo minus quasi quosdam affinium gradus numeremus; ut Paulus in l. 10. d. tit. dicamusque quo gradu quispiam est cognatus marito, eodem gradu esse affinem uxori & quasi cognatum; & contra.

XVIII.

Unde Nuptiæ non admittuntur inter affines, qui sibi invicem parentum liberorumve loco sunt: quæ prohibitio durat, etiamsi alterius conjugis morte affinitas sit extincta l. 15. ff. de ritu Nupt. Hinc socer & nurus, socrus & gener, vitricus & privigna, noverca & privignus; alii-que ulteriores matrimonio jungi nequeunt l. 14. §. 4. l. 40. ff. h. tit. l. 16. ff. solut. matr. & passim alibi. Quin etiam qui affinitate sibi invicem sunt loco patrum ac sororum matrimonium non recte ineunt l. 17. C. hoc. tit.

XIX.

Sunt & aliæ personæ, quæ diversas ob causas nuptias contrahere prohibentur, quales sunt Præsides, vel qui officium in provincia administrant: hi enim non poterant uxorem ducere provincialem l. 38. l. 57. ff. h. tit. Lege quoque Julia vetatur Senator ducere libertinam, aut quæ ipsa, cujusve pater vel mater artem ludricam fecerit. l. 44. hoc tit. Item libertinus ducere non potest senatoris filiam l. 44. §. h. tit. Porro nec tutor vel curator eorumque liberi cum pupilla vel adulta nuptias contrahere poterant, ne hoc modo rationum redditio intervertatur l. 36. cum seq. l. 59. §. seq. h. tit. Denique nec raptam nubere raptori, nec adulteram adultero fas erat; ne juvenes spe matrimonii inducerentur ad rapinam ac adulteria.

X X.

Finis contracti matrimonii principalis est 1. liberorum procreatio, per quam diuturnitatis memoriam in ævum relinquimus *l. 220. §. fin. de V.S. 2.* mutuum adjutorium, ut homo omnium laborum ac periculorum sociam habeat *gen. 2. v. 18. 3.* ut vitentur vagæ libidines, stupra & adulteria.

COROLLARIA.

I.

*Maritus est Dominus dotis, non vero
uxor.*

I I.

Usufructus cedendo extraneo non finitur.

I I I.

Inuiti adolescentes curatores non accipiunt.

S I N I S